

Sygn. I C 1265/21

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR del. Joanna Krzyżanowska
-----------------	------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2022 r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko K. F.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 1000 zł (tysiąc złotych) tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn akt I C 1265/21

## UZASADNIENIE

Powód – J. J. wniósł pozew przeciwko K. F. o zapłatę 70.000 zł tytułem zadośćuczynienia i obciążenie pozwanej kosztami procesu. Podniósł, że pozwana została wyznaczona jego pełnomocnikiem z urzędu do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Pozwana nie spotkała się jednak z powodem w więzieniu, nie omówiła sprawy i sporządziła opinię prawną dotkniętą brakami formalnymi. Powód uznał, że takie działanie było nierzetelne, a pozwana miała obowiązek wnieść ww środek. Wskazał, że sporządzenie zamiast tego opinii prawnej naruszyło jego dobra osobiste. Na dalszym etapie sprawy powód rozszerzył powództwo do 100.000 zł.

Pozwana – K. F. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Podniosła, że w pozwie nie wskazano żadnych faktów mogących naruszać dobra osobiste powoda. Powołując się na orzecznictwo argumentowała także, że pełnomocnik wyznaczony z urzędu nie ma obowiązku osobistego kontaktu z klientem dla oceny podstaw wniesienia skarg. Zakwestionowała by sporządzone przez nią opinie lub działania dotknięte były jakimikolwiek brakami formalnymi. Z zarzutów powoda nie wynika także w jaki sposób treść opinii i rzekome braki formalne miałyby naruszać jego dobra osobiste. Samo bowiem niezadowolnienie reprezentowanej osoby z działań pełnomocnika nie może spowodować krzywdy uzasadniającej żądanie zadośćuczynienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. F. działając jako pełnomocnik z urzędu J. J. sporządziła opinie prawne o braku podstaw do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania, o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, o braku podstaw do wniesienia

skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, o braku podstaw wniosku o wznowienie postępowania, o braku legitymacji do wniesienia skargi nadzwyczajnej.

(bezsporne, nadto opinie prawne – k. 100 – 107)

K. F. jako pełnomocnik J. J. przeprowadziła analizę powierzonych jej spraw pod kątem zasadności sygnalizowanych przez reprezentowanego skarg i rzeczowo uzasadniła brak podstaw do ich wniesienia. W sporządzonych opiniach nie odnosiła się do osoby reprezentowanego klienta, jego argumentów czy poglądów. Opinie oparte były wyłącznie o analizę formalno – prawną.

(bezsporne, nadto: treść opinii – k. 100 – 107)

K. F. nie spotkała się z J. J. w celu omówienia spraw do których została ustanowiona.

(bezsporne)

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporny był w zasadzie w całości stan faktyczny leżący u podstaw powództwa. Pozwana przyznała, że została ustanowiona pełnomocnikiem z urzędu dla powoda żądającego wywiedzenia skargi na przewlekłość postępowania, skargi kasacyjnej, skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wniosku o wznowienie postępowania i skargi nadzwyczajnej w wyszczególnionych sprawach. Nie zaprzeczała, że we wszystkich wymienionych sprawach sporządziła opinie o braku podstaw do wywiedzenia skarg, ani że nie spotkała się w tym celu z powodem.

Sporne było jedynie uznanie czy podjęte przez pozwaną czynności jako pełnomocnika z urzędu naruszały jakiegokolwiek dobra osobiste powoda.

Z powyższych przyczyn przeprowadzanie postępowania dowodowego było zbędne w świetle art. 229 kpc.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że powód, profesjonalnie reprezentowany, nie określił jakie jego dobro osobiste uległo naruszeniu. W pozwie wspomniał jedynie, że pozwana okazała mu przez swoje działania brak szacunku.

Oceny tej nie sposób podzielić. Jak trafnie argumentowała strona pozwana powołując się na dostępne orzecznictwo sam w sobie brak kontaktu pełnomocnika z klientem przed sporządzeniem pisma procesowego nie może zostać potraktowany jako naruszający dobra osobiste. Zadaniem pełnomocnika jest bowiem rzetelna reprezentacja mandanta w zakresie jego roszczeń i od wiedzy fachowej i metodyki postępowania profesjonalisty będzie zależało, jak wywiąże się z tego zadania. Wachlarz zastosowanych metod zależy od konkretnej sprawy do której pełnomocnik został ustanowiony i od sytuacji procesowej.

J. J. nie sformułował żadnych konkretnych zarzutów dotyczących sporządzonych opinii, a w szczególności nie podnosił, by były one wadliwe, błędne, zawierały stwierdzenia naruszające jego dobra osobiste. Jedyne zarzuty dotyczyły wzmiankowanego już „braku szacunku”, braku odwiedzin w więzieniu i niewniesienia żądanych przez powoda skarg.

Należy przy tym wyjaśnić, że wbrew sugestiom powoda rolą pełnomocnika z urzędu nie jest sporządzanie na żądanie mandanta skarg i środków zaskarżenia, lecz w pierwszej kolejności ocena zasadności wniesienia danego środka. Sporządzenie przez pełnomocnika opinii prawnej o braku podstaw do wniesienia skargi nie świadczy o tym, że zlekceważył klienta ani o braku szacunku do niego, ani wreszcie o braku rzetelności w podejmowanych działaniach. Przeciwnie – w niektórych sytuacjach brak wniesienia środka zaskarżenia czy skargi chroni klienta, który jako nieprofesjonalista nie zawsze potrafi realnie ocenić swoje szanse, przez skutkami przegrania procesu czy też etapu

postępowania, co może się wiązać np. z koniecznością poniesienia kosztów. Sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia skarg może być więc przejawem dbałości o interesy klienta na równi z decyzją o ich wniesieniu.

Biorąc pod uwagę twierdzenia powoda o naruszeniu jego dóbr osobistych sąd przeanalizował również przedmiotowe opinie prawne w zakresie ich treści, lecz nie stwierdził by jakiegokolwiek użyte w nich sformułowania naruszały dobra osobiste powoda, świadczyły o braku szacunku czy wyrządzały mu krzywdę.

Z uwagi na powyższe, wobec braku podstaw do uwzględnienia powództwa w całości i w części, na podstawie art. 24 § 1 kc a contrario należało orzec jak w punkcie 1 wyroku.

Sąd postanowieniem z dnia 3 stycznia 2022 r. pominął wnioski powoda o dopuszczenie dowodu z dokumentów zawartych w aktach spraw (...) i (...) Sądu Rejonowego w S., gdyż powód, profesjonalnie reprezentowany, nie wskazał dokumentów z których domagał się dopuszczenia dowodu. Nadto należy podkreślić, że jak wynikało z treści pozwu – powód był stroną obu tych postępowań toteż mógł bez przeszkód zgromadzić potrzebne mu dokumenty przed wytoczeniem powództwa lub najpóźniej – po wezwaniu sądu. Nie jest bowiem rolą sądu wyręczanie stron w gromadzeniu dowodów, które są dla stron dostępne.

Brak było również podstaw do przeprowadzania dowodu z przesłuchania stron, gdyż nie zaistniały przesłanki z art. 299 kpc – po wyczerpaniu środków dowodowych nie pozostały żadne niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

O kosztach orzeczono w punkcie 2 wyroku w oparciu o art. 102 kpc. Sąd miał przy tym na uwadze, że zasadą postępowania cywilnego w zakresie kosztów jest obciążanie kosztami całego postępowania strony przegrywającej (art. 98 kpc). Wobec oddalenia powództwa, stroną przegrywającą jest powód, toteż powinien on ponieść koszty poniesione przez stronę pozwaną. Zgodnie bowiem z art. 108 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi. Koszty zastępstwa procesowego pozwanej liczone wg stawki podstawowej od wskazanej przez powoda wartości przedmiotu sporu wynoszą 5417 zł (5400 zł wynagrodzenie pełnomocnika i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa). Sąd orzekając o kosztach skorzystał jednak z możliwości jaką statuuje art. 102 kpc, który stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów, albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sąd wziął pod uwagę subiektywną ocenę powoda dotyczącą działań pozwanej jak również ograniczone możliwości finansowe powoda z uwagi na osadzenie i dlatego zmniejszył należny pozwanej zwrot kosztów do sumy 1000 zł uznając ją za adekwatną do sytuacji powoda.